

DIALOGISET KIRJALLISUUSTAPAAMISET

Pidämme kirjallisuustapaamisista, koska opimme enemmän. Opimme enemmän sanoja ja ilmaisuja, ja opimme myös lukemaan. Yksi esimerkki on luokallani olevat kaksi poikaa, Ayoub ja Kavi. Kirjallisuustapaamisten ansiosta he oppivat lukemaan. Miksi? Koska he halusivat tietää, mitä kirjallisuustapaamisissa tapahtui, ja keskustella kanssamme, ja koska he eivät osanneet lukea, heidän oli tehtävä työtä, harjoitettava ja luettava uudelleen, kunnes he lopulta oppivat lukemaan monien ponnisteluiden jälkeen. [Tämä oli myös mahdollista], koska lukiessaan kirjoja kirjallisuustapaamisia varten heillä oli joku, jonka kanssa he pystyivät lukemaan kotona: sukulaisia tai ystäviä, jotka tulivat käymään ja auttoivat heitä lukemaan.

Ania, 10-vuotias oppilas selvittää dialogisia kirjallisuustapaamisia Euroopan parlamentissa.

DIALOGISET KIRJALLISUUSTAPAAMISET

TAUSTA

Dialogiset kirjallisuustapaamiset (DLG) on yksi **INCLUD-ED**-tutkimushankkeessa¹ määritetyistä **onnistuneista koulutustoimista**. INCLUD-ED-hankkeessa analysoitiin koulutusstrategioita, jotka helpottavat osaltaan eriarvoisuuden torjumista ja edistävät sosiaalista yhteenkuuluvuutta, sekä strategioita, jotka saavat aikaan sosiaalista syrjäytymistä, keskittyen erityisesti haavoittuvassa asemassa oleviin ja syrjäytyneisiin ryhmiin. Onnistuneissa koulutustoimissa, joilla tuetaan riskiryhmiin kuuluvia oppilaita, on **yleispäteviä osatekijöitä, joita on osoitettu voitavan siirtää** hyvin monenlaisiin yhteyksiin. Tämä johtaa koulumenestykseen. Dialogisia kirjallisuustapaamisia on käytetty lasten ja nuorten koulutuksen parantamiseksi erilaisissa yhteyksissä kaikkialla maailmassa.

Lukemisen merkitys nyky-yhteiskunnassa on sanomattakin selvä. Koska lukeminen on **muussa oppimisessa** tarvittava perustaito, sen kanssa kamppailevilla oppilailla on väistämättä vakavia ongelmia muissa aineissa. Vastaavasti hyvät lukutaidot helpottavat pääsyä opetussuunnitelman muille osa-alueille ja yleisemmin pienentävät luokalle jäämisen ja lukion keskeyttämisen riskiä. Toisin sanoen lukemisaiveudet ovat yhteydessä **heikkoihin suorituksiin, eriytymiseen, koulunkäynnin keskeyttämiseen ja koulutuksen eriarvoisuuteen**. Tämä vaikuttaa erityisesti erilaisiin vähemmistöihin, kuten maahanmuuttajiin tai romanioppilaisiin, jotka erotellaan erittäin usein muodollisissa ja epämuodollisissa menettelyissä, erilaisissa koulu-yhteyksissä ja myös koulussa, jota he jo käyvät.

Kasvatustieteissä, erityisesti lukemisen alalla, saatujen tutkimustulosten mukaisesti dialogiset kirjallisuustapaamiset lisäävät kaikkien oppilaiden vuorovaikutuksen määrää ja laatua oppimista koskevan dialogisen lähestymistavan kautta. Dialogisen oppimisen teorian² mukaan oppijat ymmärtävät aiheen perusteellisesti osallistuessaan henkilökohtaisen ja sosiaalisen muutoksen prosesseihin vuoropuheluissa, jotka ovat tasa-arvoisia ja joissa hyväksytään jokaisen henkilön kulttuuriäly ja hyödynnetään sitä. Dialogisessa oppimisessa haetaan muutosta ja vahvistetaan vuoropuhelun instrumentaalista ulottuvuutta, se perustuu solidaarisuudelle, toimii merkityksen luomisen lähteenä ja edistää erilaisten taustojen yhtäläistä arvoa.

Dialogisia kirjallisuustapaamisia voidaan käyttää itsenäisinä harjoituksina, mutta niitä myös toteutetaan kouluissa **"oppimisyhteisöinä"** muiden onnistuneiden koulutustoimien, kuten interaktiivisten ryhmien ja perhekasvatuksen, ohella. "Oppimisyhteisöt" on hanke, joka perustuu koko koulun kattavaan toimeen (onnistuneet koulutustoimet) koulunkäynnin keskeyttämisen vähentämiseksi ja koulumenestyksen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden parantamiseksi. Näissä kouluissa aikaansaadut parannukset saivat Euroopan komission ja Euroopan neuvoston suosittelemaan, että *koulut "oppimisyhteisöinä"* otetaan yhdeksi lähestymistavaksi, jonka avulla vähennetään koulunkäynnin keskeyttämistä ja parannetaan oppimistuloksia.³

¹ Kaikki täällä esitetyt tiedot ovat peräisin INCLUD-ED-hankkeen tuloksista.

² Aubert, A., Flecha, A., García, C., Flecha, R., & Racionero, S. (2008). *Aprendizaje dialógico en la sociedad de la información*. Barcelona: Hipatia; Flecha, R. (2000). *Sharing Words: Theory and Practice of Dialogic Learning*. Lanham, M.D: Rowman & Littlefield.

³ Euroopan komission tiedonanto (tammikuu 2011). *Koulunkäynnin keskeyttämisen vähentäminen: ratkaiseva osa Eurooppa 2020 -strategiaa*.

MITEN DIALOGISET KIRJALLISUUSTAPAAMISET TOIMIVAT?

Dialogiset kirjallisuustapaamiset ovat keskusteluun perustuvaa lukemistoimintaa, jota ohjaa kaksi periaatetta: luetaan **klassiseen kirjallisuuteen** kuuluva kirja (kuten *Romeo ja Julia*, *Odyseia* tai *Don Quijote*) ja **jaetaan sitten merkityksiä, tulkintoja ja ajatuksia** dialogisen oppimismenetelmän avulla.

Dialogiset kirjallisuustapaamiset järjestetään seuraavasti: Luokka valitsee ennen tapaamista maailmankirjallisuuden klassikkoteoksen ja sopii seuraavaa tapaamista varten luettavan sivumäärän. Jokainen osallistuja lukee tekstin kotona ja valitsee kappaleen, josta piti eniten tai joka kiinnitti huomion, ja jakaa tämän tapaamisessa. Tapaamisessa ohjaaja antaa puheenvuoron kullekin osallistujalle. Jokainen lukee vuorollaan ääneen valitsemansa kappaleen ja selittää, miksi valitsi sen. Tämän jälkeen ohjaaja antaa puheenvuoron muille osallistujille, jotta he voivat keskustella kappaleesta. Jokainen kappale käydään näin läpi tapaamisen aikana.

Dialogisia kirjallisuustapaamisia järjestetään **lasten** ja **perheenjäsenten** kanssa perhekasvatustoiminnassa. Tapaamiset parantavat kielitaitoa sekä lasten suoraa yhteyttä alueelliseen kulttuuriin, kansainväliseen klassikkokulttuuriin ja historiaan. Niissä hyödynnetään lasten omia kokemuksia. Dialogisissa kirjallisuustapaamisissa ei ajatella, että heikossa sosioekonomisessa asemassa olevat oppilaat ja perheet eivät voisi olla kiinnostuneita klassisesta kirjallisuudesta, koska on oppilaita, jotka lukevat *Odyseiaa*, keskustelevat siitä ja pohtivat kirjan ajatuksia dialogisesti. Samalla oppilaiden lukutaito ja yleinen oppiminen vahvistuvat.

Perhe- ja yhteisökoulutuksessa käytettävissä dialogisissa kirjallisuustapaamisissa erilaiset aikuiset kokoontuvat lukemaan esimerkiksi Joycen *Odyseuksen* ja García Lorcan *Bernarda Alban talon* kaltaisia kirjoja ja keskustelemaan niistä. Tällaiseen toimintaan osallistuvat perheenjäsenet ja yhteisön jäsenet edistävät omaa ja lastensa oppimista. Tämä on mahdollista, koska tällaisessa toiminnassa instrumentaalinen oppiminen on keskeistä ja sillä vastataan osallistujien tarpeisiin ja pyyntöihin. Tämän vaikutuksesta asianomaisten perheiden koulutustaso nousee ja perheenjäsenten välinen vuorovaikutus muuttuu, mikä edistää myös koululaisten oppimista.

Dialogisia kirjallisuustapaamisia järjestävien koulujen opetussuunnitelman sisältö on sama kuin muissa kouluissa, ja opettajien on täytettävä valtionhallinnon asettamat standardit. Dialogisilla kirjallisuustapaamisilla pyritään vaikuttamaan opetussuunnitelman lukutaitoa, kirjallisuutta ja historiaa koskevaan sisältöön. Niiden on yhdessä muiden onnistuneiden koulutustoimien kanssa tarkoitus murtaa kielteinen "Matteus-vaikutus" (jonka mukaan annetaan vähemmän niille, joilla on enemmän vaikeuksia), koska ne tuottavat tuloksia kaikille erityisesti tarjoamalla korkeatasoista sisältöä heikommassa asemassa oleville. Opettajat saavat peruskoulutusta, missä he saavat tieteellisen pohjan tälle käytännölle. Opettajat järjestävät dialogisia kirjallisuustapaamisia ja päättävät, milloin niitä käytetään. Tapaamiset voivat olla täydentävä toimi; niillä ei korvata muita toimia, kuten pääasiallisia koulutunteja. Opettajat ovat myös vastuussa tapaamisten asiaankuuluvasta järjestämisestä. Kun näitä tapaamisia käytetään perhekasvatustoimena tai oppilaiden opiskelun jatkoimena, niitä voi valvoa myös vapaaehtoistyöntekijä.

Dialogisia kirjallisuustapaamisia järjestävissä kouluissa päätökset tuettavien oppilaiden tarpeista tehdään tavanomaisten menettelyjen mukaisesti, mutta vanhemmat, opettajat, vapaaehtoiset ja koululaiset osallistuvat oppimisen arviointiin ja sopimukseen liittyviin dialogisiin prosesseihin. Kun oppilaalla on vaikeuksia lukea tai valmistella puheenvuoroaan tapaamiseen, koulussa järjestetään tukea: oppilaat voivat valmistella tapaamista tukiopettajan tai paremmin asian hallitsevan oppilaan kanssa. Myös perheen kanssa voidaan sopia, että lapsi saa perheenjäseniltä apua valmistellessaan lukemista kotona. Sisäisten menettelyjen lisäksi dialogisia kirjallisuustapaamisia järjestävät opettajat ja koulut käyttävät tavanomaisia arviointivälineitä (esim. standardoituja testejä). Dialogisten kirjallisuustapaamisten pitäisi auttaa kaikkia oppilaita pääsemään läpi kaikenlaisista kokeista erityisesti, kun kyse on lukutaidosta.

Dialogisten kirjallisuustapaamisten tarjoaminen ei aiheuta lisäkustannuksia kouluille tai oppilaille, eivätkä koulut saa lisärahoitusta näiden toimien järjestämiseksi. Koska dialogisissa kirjallisuustapaamisissa hyödynnetään koulutusyhteisön (perheet, yhteisön jäsenet ja koululaiset) saatavilla olevia varoja kaikkien oppilaiden oppimisen edistämiseksi, ne ovat koko ajan kestäväää koulutustoimintaa.

TARPEISIIN JA HAASTEISIIN VASTAAMINEN

- Koulutukseen osallistuminen ja siinä pysyminen
- Käyttäytymishäiriöiden vähentyminen
- Oppimismotivaatio
- Lasten henkinen hyvinvointi, solidaarisuus ja ystävyysuhteet
- Oppimistulokset
- Monikulttuurinen rinnakkaiselo
- Perheiden koulutustason parantaminen
- Opiskelijoiden, perheiden ja koulun väliset suhteet

TOIMIEN TASO

Digitaaliset kirjallisuustapaamiset on tarkoitettu kaikille koulutuskeskuksessa opiskeleville henkilöille. Tapaamiset kehitettiin aikuiskoulutuskeskuksessa La Verneda – Sant Martí, joka on yli 35 vuotta sitten perustettu oppimisyhteisö Barcelonan heikompiosaisessa kaupunginosassa. Tapaamisia järjestetään eritasoisissa ja erilaisissa kouluissa, kuten esikoulua edeltävissä hoitopaikoissa, esikouluissa, lastentarhoissa, ala- ja keskiasteen kouluissa ja lukioissa sekä aikuiskoulutuskeskuksissa (elinikäinen oppiminen tai uuden mahdollisuuden tarjoava koulutus) ja jopa vankiloissa. Dialogisia kirjallisuustapaamisia järjestävät koulut voivat olla julkisia, yksityisiä, uskonnollisia tai ei-uskonnollisia, ja ne voivat sijaita köyhillä, keskiluokan tai ylemmän luokan alueilla. Vaikka dialogisiin kirjallisuustapaamisiin osallistuu kaikenlaisia oppilaita, ne ovat erityisen hyödyllisiä sosioekonomisesti heikommassa asemassa oleville oppilaille, vähemmistöryhmille, oppimisvaikeuksista kärsiville oppilaille tai vammaisille oppilaille.

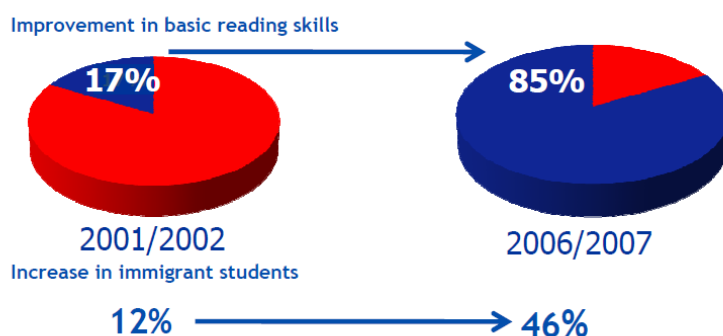
TOIMIEN INTENSIIVISYYS

Dialogisia kirjallisuustapaamisia järjestetään jatkuvasti koko kouluvuoden ajan, ja kaikki luokan oppilaat osallistuvat niihin poikkeuksetta. Tekstien korkea laatu ja vuorovaikutteinen ymmärtämis- ja tulkintaprosessi auttavat lukutaidoltaan heikkoja oppilaita suoriutumaan tässä toiminnassa paljon paremmin kuin muunlaisessa lukutaitoon liittyvässä toiminnassa. Kukin opettaja päättää, haluaako hän järjestää dialogisia kirjallisuustapaamisia viikoittain, kahdesti viikossa, kuukausittain tai muun ajanjakson puitteissa.

TULOKSET

Dialogisten kirjallisuustapaamisten tärkeimpiä saavutuksia⁴ ovat muun muassa 1) oppilaiden instrumentaalisten taitojen parantaminen kieliin liittyvissä toimissa, 2) yhteisön osallistuminen oppimisprosessiin ja koulun työhön, 3) parannukset eri alkuperää olevien oppilaiden yhteiselämässä sekä 4) pohdinnan ja päättelyn edistäminen. Näistä saavutuksista annetaan esimerkkejä tietyntyyppisten koulun toimien kuvauksissa.

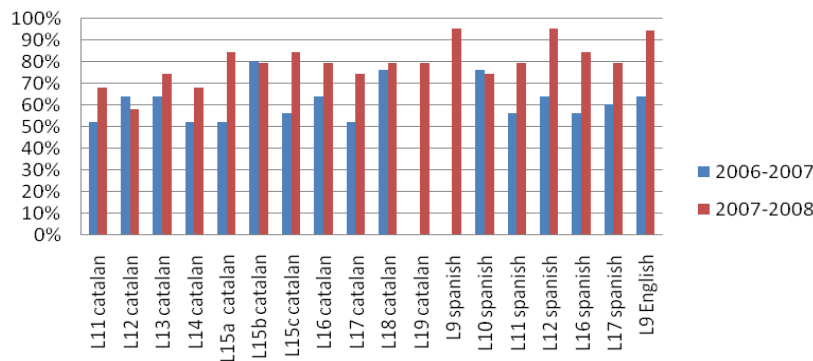
Mare de Déu de Montserratin koulu (Terrassa, Espanja) on esimerkki onnistuneilla koulutustoimilla (mm. dialogiset kirjallisuustapaamiset) aikaansaaduista parannuksista. Tämä oppimisyhteisö sijaitsee Terrassan laitamalla, jossa on paljon perheitä, joilla on heikko sosioekonominen asema ja joiden keskuudessa on paljon työttömyyttä ja köyhyyttä. Suuri osa oppilaista on peräisin Marokosta ja Latalaisesta Amerikasta, ja osa on romaneja. Koulu muutettiin oppimisyhteisöksi, ja siellä otettiin käyttöön onnistuneita koulutustoimia lukuvuonna 2001–2002. Dialogiset kirjallisuustapaamiset järjestetään oppilaiden ja heidän perheenjäsentensä kanssa. Ulkopuolisten arvioiden mukaan lukutaitoa mittaavan virallisen kokeen läpäisseiden oppilaiden osuus kasvoi 17 prosentista 85 prosenttiin viiden vuoden aikana (2001–2006). Samalla maahanmuuttajataustaisen oppilaiden määrä kasvoi edelleen, ja vuonna 2011 se oli yli 70 prosenttia koko koulun oppilasmäärästä.

Peruslukutaidon parantumista koskevat prosenttiosuudet (vuosien 2001 ja 2006 välillä). Lähde: INCLUD-ED-hanke.

⁴ Seuraavassa esitetyt määrälliset tiedot koskevat kouluja, jotka toteuttavat useita onnistuneita koulutustoimia, joten dialogisten kirjallisuustapaamisten yksittäistä vaikutusta ei voida tarkastella erikseen. Mitä enemmän onnistuneita koulutustoimia toteutetaan, sitä enemmän parannuksia saadaan aikaan kouluissa.

Seuraavalta kouluvuodelta saatujen kielellistä pätevyyttä mittaavien tietojen mukaan kehitys jatkui myönteisenä.

Peruskielitaidot (toisella luokalla). Lähde: INCLUD-ED-hanke.

Koulunkäynnin epäonnistuminen yhdistetään usein liian suureen määrään maahanmuuttajaoppilaita, mutta tämä tapaus osoittaa, ettei koulutuksen onnistuminen riipu luokan etnisestä kokoonpanosta vaan käytetyistä menetelmistä. Tapaus osoittaa, miten onnistuneiksi osoittautuneet tutkimuspohjaiset strategiat, kuten dialogiset kirjallisuustapaamiset, voivat vaikuttaa ratkaisevasti oppilaiden tulosten parantumiseen.

Marokkolaiset naiset järjestävät Mare de Déu de Montserratin koulussa erittäin suositun dialogisen kirjallisuustapaamisen. Tällainen **perheenjäsenten aktiivinen osallistuminen** ja heidän koulutukseen osoittamansa kiinnostus **todistaa vääriksi kaavamaiset mielikuvat** maahanmuuttajien opiskeluhalusta ja -menestyksestä. Heidän osallistumisensa dialogisiin kirjallisuustapaamisiin edistää myös heidän lastensa koulumenestystä, kun **lukemiseen liittyvä vuorovaikutus** (lasten ja aikuisten kirjallisuustapaamisissa) jaetaan kotona:

Nyt keskustelemme illallisella kirjoista, joita luimme tapaamisessa. Selvitän lapsilleni ja miehelleni tapaamisissa käymiämme keskusteluja ja myös kirjoista lukemiamme asioita.
(Marokkolainen äiti).⁵

Maailmankirjallisuuden teosten lukeminen herättää osanottajissa **syvällistä pohdintaa ja käynnistää keskustelun** yleismaailmallisista ja ajattomista aiheista, kuten rakkaudesta, sodasta tai ystävyyydestä. Oppilaat löytävät yhteyksiä tarinan ja oman elämänsä väliltä.

Keskustelemme kirjallisuustapaamisissa siitä, mitä meille tapahtuu, ja löydämme sille yhteyden kirjoista. On käyty monenlaisia keskusteluja esimerkiksi uskollisuudesta, rakkaudesta,

⁵ De Botton, L., Girbes, S., Ruiz, L., & Tellado, I. (2014). Moroccan mothers' involvement in dialogic literary gatherings in a Catalan urban primary school: Increasing educative interactions and improving learning. *Improving Schools*, 17(3), 241–249. doi: 10.1177/1365480214556420. s. 246.

myös tunteista, "upeista" ihmisistä, uskonnoista, ystävydestä, rohkeudesta, varovaisuudesta, monista tärkeistä asioista. Olemme jo lukeneet useita kirjoja, joten nyt alamme vertailla yhden kirjan hahmoja toisen kirjan hahmoihin. Yksi esimerkki on "Odysseian" Odysseus ja "Don Quijote manchalaisen" Don Quijote. Keskustelujen jälkeen me pidimme Don Quijotea rohkeampana ja jotkut muut pitivät Odysseusta rohkeampana. Tästä syystä rohkein on se, joka kohtaa ongelmat riippumatta siitä, ovatko ne mielikuvituksen tuotetta vai todellisuutta. Teimme myös toisen Odysseian ja Don Quijoten välisen vertailun siitä, oliko heidän tavoitteensa sama, koska kummatkin toimivat rakkaudesta naiseen. Tämä oli myös keskustelu, jonka kaikki muistamme. (Dialogiseen kirjallisuustapaamiseen osallistuva 10-vuotias tyttö).

Nämä keskustelut vaikuttavat oppimisen lisäksi parempaan **yhteiselo**n ja osallistujien väliseen parempaan ymmärrykseen, kuten seuraavassa todetaan:

Dialogiset kirjallisuustapaamiset luovat keskusteluympäristön, jota oli aiemmin paljon vaikeampi edistää. Ne luovat parempia suhteita nuorten keskuudessa: nuoret esittävät kysymyksiä kirjoista, tapaamisissa esitetyistä näkökulmista ja ovat tekemisissä muiden luokkatoverien kanssa kuin aiemmin. He näkevät luokkatoverinsa eri valossa. Vieläkin tärkeämpää on se, että tapaamisiin osallistuvat sukulaiset pystyvät niiden avulla ymmärtämään paremmin, mitä koulussa ja oppilaiden keskuudessa tapahtuu. (Lukion opettaja).⁶

Näiden myönteisten tulosten myötä dialogisia kirjallisuustapaamisia tarjoavien koulujen määrä on lisääntynyt huomattavasti 1990-luvulta lähtien. Tällä hetkellä **yli 200 koulua tarjoaa dialogisia kirjallisuustapaamisia Euroopassa ja yli 300 Latinalaisessa Amerikassa**.

Dialogisten kirjallisuustapaamisten leviäminen eri kouluihin ja maihin on ollut menestyksestä, mutta se on ollut tämän onnistuneen koulutustoimen periaatteiden säilyttämisen suhteen myös haaste ja uhka. Jos koulut ja ammattilaiset kutsuvat dialogisiksi kirjallisuustapaamisiksi samankaltaisia toimia, joissa käytetään muunlaista kirjallisuutta kuin klassisia teoksia, he vääristävät menetelmää. Tällaisilla toimilla pitäisi olla toinen nimi. Toisaalta esiintyy myös tapauksia, joissa opettajat, jotka eivät olleet alun perin vakuuttuneita klassisen kirjallisuuden teosten käytön merkityksestä, muuttavat mielensä, kun he vertailevat vuorovaikutuksen ja oppimisen laatua näitä kirjoja käytettäessä ja muunlaisia kirjoja käytettäessä.

VIITTAUKSET

⁶ Serrano, M., & Mirceva, J. (2010). Dialogic imagination in literacy development. *Journal of Psychodidactics*, 15(2), 191–205. doi: <http://dx.doi.org/10.1387/RevPsycodidact.820>. s.201.

- De Botton, L., Girbes, S., Ruiz, L., & Tellado, I. (2014). Moroccan mothers' involvement in dialogic literary gatherings in a Catalan urban primary school: Increasing educative interactions and improving learning. *Improving Schools*, 17(3), 241–249. doi: 10.1177/1365480214556420. <http://imp.sagepub.com/content/17/3/241.abstract>
- Flecha, R. (2015). *Successful Educational Action for Inclusion and Social Cohesion in Europe*. Springer Publishing Company. http://link.springer.com/chapter/10.1007/978-3-319-11176-6_4
- Flecha, R., García, R., & Gómez, A. (2013). Transferencia de tertulias literarias dialógicas a instituciones penitenciarias. *Revista De Educación*, 360, 140–161. doi: 10.4438/1988-592X-RE-2013-360-224. http://www.mecd.gob.es/revista-de-educacion/numeros-revista-educacion/numeros-anteriores/2013/re360/re360_08.html
- García, R., Girbés, S., & Gómez, G. (2015). Promoting Children's Academic Performance and Social Inclusion in Marginalized Settings: Family and Community Participation in Interactive Groups and Dialogic Literary Gatherings. In L.D. Hill.; F. J. Levine. *World Education Research Yearbook 2015* (In Press). New York: Routledge.
- INCLUD-ED Consortium. (2009). *Actions for success in schools in Europe*. Bryssel: Euroopan komissio.
- Pulido, C., & Zepa, B. (2010). La interpretación interactiva de los textos a través de las tertulias literarias dialógicas. *Signos*, 43(2), 295–309. Haettu seuraavasta linkistä <http://www.scielo.cl/pdf/signos/v43s2/a03.pdf>
- Serrano, M., & Mirceva, J. (2010). Dialogic imagination in literacy development. *Journal Of Psychodidactics*, 15(2), 191–205. doi: <http://dx.doi.org/10.1387/RevPsicodidact.820>. <http://www.ehu.es/ojs/index.php/psicodidactica/article/view/820>
- Soler, M. (2004). Reading to Share: Accounting for others in dialogic literary gatherings. Teoksessa M. -C. Bertau (toim.), *Aspects of the Dialogic Self. International Cultural-Historical Human Sciences* (s. 157–183).

LISÄTIETOJA

Learning Communities – Tertulias Dialógicas (Instituto Natura). Video dialogisista kirjallisuustapaamista (espanjankielinen): <https://www.youtube.com/watch?v=NfL5PfrJ9yY>

YHTEYSTIEDOT

CREA. Community of Researchers on Excellence for All.

Sähköposti: crea@ub.edu

Verkkosivusto: <http://crea.ub.edu>